

پیام مقام معظم رهبری به سومین اجلاس سراسری نماز (در بابلسر)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خدا را سپاس که تلاش مبارک شما دست‌اندرکاران ترویج فریضه نماز به سومین سالگرد رسید و کاری با چنین اهمیت، به اهتمامی پیگیر و خستگی ناپذیر پیوست.

راز موفقیت در دسترسی به هدف‌های بزرگ و والا، همین پی‌گیری و استمرار در طلب است، این درس بزرگ را نیز در یکی از آثار مناجاتی مولای پرهیزگاران می‌آموزیم که: «وَهَبْ لِي الْجِدَّةَ فِي خَشِيَّتِكَ وَ الدَّوَامَ فِي الْأَتْصَالِ بِخِدْمَتِكَ...»

نماز در عرصه تکاپوی لایزال و ناگزیری که بشر بدان مأمور بلکه مطبوع گردیده است، بزرگ‌ترین فریضه و مؤثرترین ابزار است. شاید برخی این خصوصیت را برای نماز فقط در میدان تکاپوی فردی به سوی کمال، شناخته و از نقش آن در صحنه جهاد جمعی و اجتماعی و در برابر معارضات پر قدرت دنیایی سخنی نشنیده باشند. از این رو باید دانست که پای مردی در همه‌گونه رویارویی، وابسته به آن است که دل‌ها و اراده‌ها از صفا و توکل و اعتماد به نفس و امید به فرجام، لبریز باشد، و نماز سرچشمه جوشانی است که این همه و بسی فیوضات دیگر را بر دل و جان نمازگزار سرازیر می‌کند و از او انسانی روشن ضمیر و ثابت قدم و بی‌دغدغه و امیدوار می‌سازد.

این که در قرآن و سخن والای پیامبر خاتم (ص) نماز، بازدارنده از فحشاء و منکر و معراج مؤمن و تقرب دهنده پرهیزگار و در یک سخن، بهترین نهاد دین معرفی شده و پیامبر مکرم (ص)، آن را روشنی چشم خویش خوانده است، باید ما را در فهم عظمت نماز به تأمل و ژرف‌نگری بیشتر بکشانند.

البته این نکته نیز شایان ذکر است که نماز همین بر زبان راندن کلمات و گزاردن حرکاتی معین نیست. آن همه فیض و برکت، بر پدید آوردن امواج صوتی و اعمال بدنی بی‌آن که روح ذکر و توجه در سراسر این کالبد دمیده

باشد، مترتب نمی گردد، اگرچه حداقل تکلیف با آن ساقط می گردد. روح نماز، یاد خدا و خشوع و حضور در برابر اوست و این کلمات و اعمالی که با تعلیم الهی بر مکلف، واجب گشته است، بهترین قالب برای آن روح و نزدیک ترین راه به آن سر منزل مقصود است.

نماز بی ذکر و حضور، کالبدی بی روح است که اگر چه نام نماز بر آن، مجاز نیست، لیکن اثر و خاصیت نماز نیز از آن مترقب نیست. از این حقیقت، در آثار دینی با عنوان «قبولی نماز» سخن رفته است، و چنین آمده است که از یک نماز که تو می گزاری، تنها هر آن-چه با حضور و توجه آورده شده، قبول است و بس.

اینک نماز، موهبتی بی بدیل و سرچشمه فیضی لایزال، در اختیار ما است که با آن، نخست از خویش و سپس از هر آن که بدو مهر می ورزیم، انسان صالح بسازیم، این دروازه‌ای است گشاده به عرصه‌ای پهناور و مصفا. دریغ است که آدمی عمری را در جوار بهشت مصفایی بگذارند و سری بدان نکشد و عزیزان خود را بدان سوق ندهد. وحی الهی به پیامبر عظیم الشان (ص) چنین فرمان داد: «وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا»

امروز همه شما خود را طرف این خطاب بشمرید و نماز را، حقیقت مقدس و گوهر درخشان را، که عطیه الهی به امت محمد مصطفی (ص) است قدر بشناسید.

در این وظیفه، هر کسی سهم ویژه‌ای دارد؛

- ◆ پدران و مادران با گفتار و کردار خود، فرزندان را به نماز تشویق و راهنمایی کنند.
- ◆ معلمان، شاگردان مدارس و دانشگاه‌ها را در سمت و سوی این حقیقت درخشان به حرکت وادار نمایند.
- ◆ فضلا و علما و روحانیون محترم، امامت جماعت در مراکز آموزشی و اقامتگاه‌های دانشجویان، برای نسل نو را فرصتی مغتنم بشمرند.
- ◆ نویسندگان کتاب‌های درسی، رازها و رمزها و درس‌های نماز را در کتاب‌های درسی بگنجانند.
- ◆ وزارت ارشاد و سازمان تبلیغات و صدا و سیما از هنر به ویژه هنر سینما برای نشان دادن گوهر نماز و چهره نماز-گزار بهره بگیرند. هنرمندان عزیز با زبان شعر و قصه و نقاشی و جز این‌ها، و با آفرینش آثار هنری با کیفیت، بلکه برجسته، دست چیره هنر را به کاری چنین شایسته مشغول سازند.
- ◆ در مدارس، معلمان و مدیران، و در همه مراکز، مسؤولان، با حضور خود در صفوف نماز، نمازگزاران را تشویق کنند.
- ◆ در گردهمایی‌های علمی و فرهنگی و آموزشی و تبلیغی، نماز را در وقت خود همچون الهام بخش صداقت و هدایت به جای آورند.

♦ نویسندگان و گویندگان دینی درباره نماز و مفهوم و فلسفه و هدف و آثار و برکات و احکام آن بگویند و بنویسند.

♦ مردم، مساجد را با حضور در نمازهای جماعت که بهترین شیوه نماز گزاردن است، رونق بخشند.
♦ در همه بناهای عمومی و جاهایی که همواره به طبع حال، مردمی در آن گرد می آیند؛ مانند فرودگاه‌ها و ایستگاه‌های قطار و بندرها و عزیمت گاه‌های خودروهای همگانی و ادارات دولتی و بوستان‌های شهری و مانند این‌ها، نمازخانه‌ها یا مساجدی بنا کنند و افزون بر این، مردم، هر زمین پاکیزه و مناسبی را به هنگام درآمدن وقت نماز، مسجد بشمار آورند و در آن به نماز بایستند. از این گونه کار برای هر کسی و قشری از مردم هست که هر کس باید کنکاش کند و سهم خود را از این فریضه همگانی را بیابد و بدان دست زند.

در چنین وضعی است که جامعه اسلامی ما توانسته است نماز را اقامه کند و مصداق این آیه کریمه گردد که:
«الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَ لِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ» صدق الله العلی العظیم. توفیق همه آحاد مسلمان را در درست انجام دادن این وظیفه الهی مسئلت می‌کنم.

والسلام علیکم و رحمہ اللہ و برکاتہ

سید علی خامنه‌ای

شانزدهم شهریور ماه 1372